

— да намѣря да ся заема отъ нѣкадѣ, па ако ся нахождашь и ты, сестро, въ сж-щото положеніе съ мене, а отъ баща си ерѣщнемъ съпротивленіе на желаніята си, то ся рѣшавамы да го оставимъ и двамата, та да ся избавимъ така отъ тиранството, въ което ны държи отъ толкозъ години несното му скѣпничество.

Лалка.

Истина е, чи той ни дава всякій день причини да стенимъ за смъртъта на покойната си майка, и чи

Славчо.

Слушамъ гласътъ му. Да ся поотстранимъ малко за да довършимъ повѣрителныйтъ си разговоръ, а съедини-щемъ пакъ напоконъ силытъ си за да видимъ дано умегчимъ жестокото му сърдце.

СЦЕНА ТРЕТЯ.

ГРАБЧО, СТРѢЛЧО.

Праздосай ся, махни ся завчасъ отъ тука. Скоро,— и дума да не си продумалъ. Вънъ отъ кѣщата ми, обѣснико! и да не съмъ тя вече видѣлъ да стѣпишъ тукъ.

Стрѣлчо, особенно

По лошо и по опачно нѣщо въ живо-